

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Traducerea și permisiunea de republicare au fost oferite sub autoritatea Direcției Generale Agent Guvernamental, Ministerul Justiției al Republicii Moldova (justice.gov.md). Permisuniunea de a republica această traducere a fost acordată exclusiv în scopul includerii sale în baza de date HUDOC.

The present text and the authorisation to republish were granted under the authority of the Governmental Agent's General Department from the Ministry of Justice of the Republic of Moldova (justice.gov.md). Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Direction générale de l'Agent gouvernemental du Ministère de la Justice de la République de Moldova (justice.gov.md). L'autorisation de republier cette traduction a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

SECȚIA A PATRA

CAUZA DUCA c. MOLDOVEI

(Cererea nr. 1579/02)

HOTĂRÂRE
(Radiere)

STRASBOURG

10 iunie 2008

DEFINITIVĂ

10/09/2008

Această hotărâre poate fi subiect al revizuirii editoriale.

În cauza Duca c. Moldovei,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Patra), întrunită în cadrul unei Camere compuse din:

Nicolas Bratza, *Președinte*,

Giovanni Bonello,

David Thór Björgvinsson,

Ján Šikuta,

Päivi Hirvelä,

Ledi Bianku,

Mihai Poalelungi, *judcători*,

și Lawrence Early, *Grefier al Secției*,

Deliberând la 20 mai 2008 în ședință închisă,

Pronunță următoarea hotărâre, care a fost adoptată la acea dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 1579/02) depusă împotriva Republicii Moldova la Curte, în conformitate cu prevederile articolului 34 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale („Convenția”), de către Eugenia Duca („reclamantul”), la 14 ianuarie 2002.

2. Reclamantul a fost reprezentat de către dl A. Tănase, avocat din Chișinău. Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său la acea dată, dl V. Pârlog.

3. Reclamantul s-a plâns, *inter alia*, în temeiul articolului 8 al Convenției, de ingerința administrației închisorii în dreptul său la respectarea corespondenței sale cu avocații săi.

3. Printr-o decizie din 11 aprilie 2006, Curtea a declarat această pretenție admisibilă, iar restul cererii inadmisibil.

5. Guvernul, dar nu și reclamantul, a prezentat observații scrise (articolul 59 § 1 al Regulamentului Curții), iar Camera a decis, după consultarea părților, că o audiere cu privire la fondul cererii nu era necesară (articolul 59 § 3 *in fine* al Regulamentului Curții).

ÎN FAPT

4. Reclamantul s-a născut în anul 1953 și locuiește în Chișinău.

7. În perioada la care se referă cererea, dna Duca era conducătorul unei întreprinderi private. În anul 1998, doi angajați ai companiei au intentat o acțiune la Judecătoria sectorului Rîșcani, municipiul Chișinău, prin care au solicitat recunoașterea lor ca fondatori ai companiei. În anul 2000, Curtea

Supremă de Justiție, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, a respins acțiunea lor.

5. În anul 1999, reclamantii din procesul sus-menționat au depus o plângere penală împotriva reclamantului, învinuindu-l de comiterea sustragerii în proporții deosebit de mari și de fals în acte publice. La 11 august 1999, Inspectoratul de poliție al municipiului Chișinău a pornit urmărirea penală împotriva reclamantului pe marginea învinuirii sus-menționate.

9. La 1 noiembrie 2002, reclamantul a fost condamnat la cinci ani de închisoare. La 12 decembrie 2002, Tribunalul Chișinău a casat în parte hotărârea primei instanțe. Procesul s-a terminat la 18 februarie 2003 cu adoptarea de către Curtea de Apel a unei hotărâri judecătorești irevocabile prin care reclamantul a fost achitat.

10. În cadrul acestui proces, reclamantul s-a aflat de două ori în detenție: prima dată, sub arest preventiv, între 21 decembrie 2001 și 24 aprilie 2002, și a doua oară, după ce a fost condamnat, între 1 noiembrie 2002 și 12 decembrie 2002.

6. Potrivit reclamantului, în timpul primei sale detenții, administrația închisorii a cenzurat constant corespondența lui cu avocații săi.

7. După achitarea sa, reclamantul a intentat o acțiune civilă împotriva Guvernului în temeiul Legii nr. 1545 (a se vedea „Dreptul intern relevant”), solicitând despăgubiri în mărime de 461,800 euro (EUR) pentru acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

8. La 1 septembrie 2004, Judecătoria Rîșcani a hotărât în favoarea reclamantului și i-a acordat suma totală de 150,000 lei moldovenești (echivalentul a EUR 10,289 la acea dată). Ea a menționat, *inter alia*, că:

„La 11 august 1999, împotriva reclamantului a fost pornită urmărirea penală. ...

...

[descrierea procedurilor]

...

La 18 februarie 2003, Curtea de Apel l-a achitat pe reclamant pe motiv că nu a fost comisă vreo infracțiune. Astfel, reclamantul a fost pus ilegal sub învinuire de patru ori. El s-a aflat sub obligația de a nu părăsi orașul, fiind astfel limitat în libertatea sa de circulație timp de 778 de zile. El a fost deținut ilegal în închisoare timp de 169 de zile și 7 ore, din care 111 zile s-a aflat în Izolatorul de Detenție Provizorie al Ministerului Afacerilor Interne.

Este evident faptul că, în timp ce a fost învinuit ilegal de comiterea unei infracțiuni, reclamantul și familia sa au îndurat suferințe psihice.

Mai mult, avocatul reclamantului a declarat că reclamantul a fost deținut în condiții inumane în Izolatorul de Detenție Provizorie al Ministerului Afacerilor Interne, fapt care a fost confirmat în raportul CPT din anul 2001.

Nu există îndoială că aceste circumstanțe au intensificat suferințele sale morale.”

9. La 1 decembrie 2004, Curtea Supremă de Justiție a confirmat această hotărâre judecătorească.

PRETENȚII

Reclamantul s-a plâns, în temeiul articolului 8 al Convenției, de ingerința administrației închisorii în dreptul său la respectarea corespondenței sale cu avocații săi.

ÎN DREPT

Printr-o scrisoare din 29 ianuarie 2008, reclamantul a informat Curtea că el a decis să nu-și mai mențină cererea pe rolul Curții. În urma solicitării Curții de a fi informată despre motivele acestei decizii, la 22 aprilie 2008, reclamantul a comunicat în scris că a primit o compensație suficientă din partea instanțelor judecătorești naționale și că, mai mult, el nu a prezentat observațiile privind fondul cauzei și satisfacția echitabilă.

10. Curtea ia notă de lipsa de intenție a reclamantului de a-și menține cererea și de solicitarea lui de a scoate cererea de pe rol (Articolul 37 § 1 (a) al Convenției). Ea consideră că respectarea drepturilor omului, garantate prin Convenție și Protocoalele sale, nu cere continuarea examinării cererii (articolul 37 § 1 *in fine* al Convenției). Prin urmare, restul cererii urmează a fi scos de pe rol.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

Decide să scoată restul cererii de pe rolul său.

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 10 iunie 2008, în conformitate cu articolul 77 §§ 2 și 3 al Regulamentului Curții.

Lawrence Early
Grefier

Nicolas Bratza
Președinte